

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **M. č. P. – Č.**, zastoupeného Mgr. Ivanem Chytilém, advokátem a společníkem obchodní společnosti Chytil & Mann – advokátní kancelář s. r. o. se sídlem Maislova 38/15, Praha 1 – Josefov, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha – východ**, se sídlem Po sídlištích 1800/9, Praha 8 - Kobylisy, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 2000 Kč, který bude vyplacen k rukám jejího zástupce Mgr. Ivana Chytila, advokáta a společníka obchodní společnosti Chytil & Mann – advokátní kancelář s. r. o., se sídlem Maislova 38/15, Praha 1 – Josefov, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu domáhá ochrany před neprovedením zápisu vlastnického práva – svěřené správy majetku ve vlastnictví obce k pozemku parc. č.. 577, k. ú. Veleň (dále jen „předmětný pozemek“).

Žalobkyně v žalobě uvádí, že žalovaný v oznámení ze dne 25. 3. 2013 konstatoval, že zápis neprovede, protože do vlastnictví obce podle § 1 zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů, nepřecházejí vodní toky, ke kterým měl bývalý národní výbor právo hospodaření. Vodní toky byly podle žalovaného ke dni účinnosti zákona o vodách ve státním vlastnictví. Na předmětné oznámení reagovala žalobkyně vyjádřením ze dne 18. 4. 2013, v němž uvedla, že v případě předmětného pozemku nejde o samotný vodní tok, nýbrž o koryto vodního toku, které již předmětem vlastnictví na rozdíl od samotných povrchových a podzemních vod být může. Dne 11. 6. 2013 vydal žalovaný oznámení o neprovedení zápisu a vrácení listin, v němž opětovně deklaroval, že požadovaný zápis neprovede, neboť výše uvedený pozemek tvořil koryto vodního toku a jako součást vodního toku přešel do vlastnictví České republiky. Žalobkyně dále namítá, že ke dni 23. 11. 1990 přešlo právo hospodaření s majetkem státu - předmětným pozemkem z MNV Čakovice na žalobkyni a že z právních předpisů plyne, že vodní toky ve smyslu vod trvale tekoucích po

zemském povrchu v určitém korytu jsou nepochybně ve vlastnictví státu, které se však již netýká samotných pozemků, po kterých voda trvale teče nebo tekla.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě namítl opožděnost a nedůvodnost žaloby.

Krajský soud v Praze se primárně zaměřil na otázku včasnosti podané žaloby.

Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Z citovaného ustanovení vyplývá, že subjektivní lhůta k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu je vždy vázána na vědomost žalobce o nezákonném zásahu (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004 – 110, publikované pod č. 735/2006 Sb. NSS). Je proto třeba zodpovědět otázku, které okolnosti vztahující se k určitému úkonu či postupu správního orgánu musí být žalobci známy, aby došlo k počátku běhu této subjektivní lhůty pro podání žaloby.

Ve vztahu k této otázce Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 6. 2011, čj. 5 Aps 5/2010-293, publikovaném pod 2386/2011 Sb. NSS, konstatoval, že § 84 odst. 1 s. ř. s. je třeba vykládat v tom smyslu, že počátek běhu subjektivní dvouměsíční lhůty k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu je dán okamžikem, kdy se žalobce dozvěděl o skutečnostech, v nichž spatřuje nezákonný zásah. Rozhodující je přitom znalost žalobce o skutkových okolnostech, z nichž vyplývá konání či nekonání správního orgánu, v němž je spatřován nezákonný zásah. Okamžik, kdy žalobce nabyt přesvědčení o tom, že předmětné konání či nekonání správního orgánu naplňuje veškeré znaky nezákonného zásahu definované v § 82 s. ř. s., není pro běh této lhůty rozhodný.

V dané věci se žalobkyně o tom, že žalovaný ve vztahu k předmětnému pozemku zápis neprovede, dozvěděla poprvé již dne 29. 3. 2013, kdy jí bylo doručeno první oznámení ze dne 25. 3. 2013.

Lhůta (a to jak subjektivní, tak objektivní) k podání žaloby podle § 84 odst. 1 s. ř. s. začala plynout dnem doručení prvního oznámení o neprovedení zápisu, tedy 29. 3. 2013. Subjektivní dvouměsíční lhůta pro podání žaloby tak uplynula dne 29. 5. 2013.

Žaloba datovaná až dnem 19. 7. 2013, podaná k poštovní přepravě dne 23. 7. 2013 a soudu doručená dne 24. 7. 2013, je tak zjevně opožděná a soud ji proto v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani to, že žalobkyně odvozuje počátek běhu subjektivní lhůty k podání zásahové žaloby až od vyřízení její opakované žádosti dne 11. 6. 2013. Podstatné totiž je, že povědomost o neprovedení záznamu měla žalobkyně již od 29. 3. 2013. Podání opakované žádosti, vyčkávání jejího vyřízení a až následné podání žaloby nemohlo již být pro běh subjektivní lhůty relevantní, neboť jak plyne ze shora citované ustálené judikatury, je subjektivní lhůta k podání žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu vázána výlučně na vědomosti žalobkyně o nezákonném zásahu.

Soud učinil závěr o opožděnosti žaloby s přihlédnutím k rozsudkům Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, č. j. 1 Aps 2/2013 – 24 a ze dne 12. 12. 2012, č. j. 1 Aps 9/2012 – 18, v nichž Nejvyšší správní soud přisvědčil názoru zdejšího soudu o opožděnosti žaloby proti nezákonnému zásahu. Soud při svých úvahách nepřehlédl ani rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2013 – 28, č. j. 8 Aps 8/2012 – 28, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou povahy zásahu z hlediska stanovení počátku běhu lhůty k podání žaloby.

Konstatuje však, v dané věci nejde o trvalý zásah, neboť ten byl učiněn již dne 25. 3. 2013 a nejde ani o opakující se zásah, neboť shodné účinky, též intenzity, tj. že zápis nebude proveden, nastaly již na základě úkonu ze dne 25. 3. 2013. Nadto žalobkyně nespátřuje nezákonný zásah v nevyhovění opakované žádosti, ale v samotném neprovedení zápisu.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

S ohledem na ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud také rozhodl o vrácení žalobkyni zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek vrácen k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. února 2014

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Vlasáková